

Vragen gesteld door de leden der Kamer, met de daarop door de regering gegeven antwoorden

380

Vragen van de leden **Van Hijum** en **Oskam** (beiden CDA) aan de Minister van Veiligheid en Justitie over *de wijkagent als spilfunctie in het verbeteren van de veiligheid in wijken en buurten* (ingezonden 23 september 2014).

Antwoord van Minister **Opstelten** (Veiligheid en Justitie) (ontvangen 29 oktober 2014) Zie ook Aanhangsel Handelingen, vergaderjaar 2014–2015, nr. 258

Vraag 1

Bent u daadwerkelijk van mening dat de wijkagent een spilfunctie vervult in het verbeteren van de veiligheid in wijken en buurten?¹

Antwoord 1

Ja, die mening ben ik toegedaan. De wijkagent is de vooruitgeschoven post van het politieteam. De wijkagent is voor de burgers in de wijk het lokale gezicht van de politie. Wijkagenten leveren een belangrijke bijdrage aan de handhaving van de openbare orde en veiligheid en leefbaarheid in de samenleving. Een wijkagent vormt tevens een belangrijk onderdeel van het lokale netwerk aan scholen, buurtbewoners, veiligheidspartners en andere hulpverleners.

Vraag 2

Bent u zich bewust van signalen uit de uitvoeringspraktijk dat u deze ambitie in de praktijk hooguit gedeeltelijk waarmaakt?²

Antwoord 2

Landelijk gezien voldoet de politie aan de wettelijke norm zoals deze is opgenomen in de Politiewet 2012: gemiddeld is er ten minste één wijkagent werkzaam per 5.000 inwoners. De wijkagenten maken onderdeel uit van de basisteams en werken per 1 januari 2015 – behoudens vacatures – conform het inrichtingsplan Nationale Politie. In het inrichtingsplan is de wettelijke norm als minimum aangehouden. Er wordt hard naar toegewerkt om ook de vacatures te vervullen. Ik verwijs in dit verband ook naar het antwoord op

¹ Artikel «De wijkagent» op de website van de politie (<http://www.politie.nl/onderwerpen/wijkagent.html>)

² praktijkdag Samenwerkingsverband Actieve bewoners (LSA), 19 september 2014 (<http://www.lsabewoners.nl/succes-van-wijkadoptie-bewoners-en-kamerleden-maken-harde-afspraken/>)

vraag 2 die het lid Marcouch (PvdA) op 11 augustus 2014 stelde (Aanhangsel Handelingen, vergaderjaar 2013–2014, nr. 3008).

Vraag 3

Kunt u concreet aangeven in welke basisteams de norm van 1 wijkagent per 5.000 inwoners momenteel nog niet wordt gehaald? In welke basisteams zal het knelpunt ook met ingang van 1 januari 2015 nog steeds bestaan?

Antwoord 3

De norm van 1 wijkagent per 5.000 inwoners geldt als gemiddelde per regionale eenheid. Tussen basisteams en tussen gemeenten kunnen verschillen bestaan, afhankelijk van de lokale veiligheidsbehoefte. De verdeling van de wijkagenten binnen een eenheid wordt door de burgemeesters in die eenheid gemaakt. In alle wijken is de politiezorg gewaarborgd. Voor een overzicht van de gemiddelde norm per regionale eenheid verwijs ik u naar het antwoord op de vragen 1, 2 en 3 die het lid Van Raak (SP) op 11 augustus 2014 stelde (Aanhangsel Handelingen, vergaderjaar 2013–2014, nr. 3007).

Vraag 4

Deelt u de mening dat ook de aanwezigheid van een (bemenste) politiepost kan bijdragen aan veiligheid in de wijk? Wat is uw beleid ten aanzien van de fysieke bereikbaarheid van wijkagenten? Kunt u inzicht geven in de ontwikkeling en spreiding van het aantal politieposten dan wel veiligheidshuizen waarbinnen de politie participeert?

Antwoord 4

Die mening deel ik. De politie is bezig om in nauw overleg met het gezag het strategisch huisvestingsplan uit te werken in relatie tot de dienstverlening door politie. Zichtbaarheid en bereikbaarheid van de politie zijn kernpunten van de dienstverlening.

Voor wat betreft de fysieke bereikbaarheid van wijkagenten is van belang dat zij zichtbaar aanwezig zijn in de wijk, praten met de mensen in de wijk en ontwikkelingen in de gaten houden. Op welke wijze dit concreet vorm krijgt is mede afhankelijk van de lokale context.

Voor de ontwikkeling en spreiding van Veiligheidshuizen verwijs ik u naar www.veiligheidshuizen.nl. De politie is zeer betrokken in deze netwerksamenwerking, die veelal gericht is op een persoonsgerichte aanpak.

Vraag 5

Op welke wijze wordt gewaarborgd dat een wijkagent in de praktijk bij de aanpak van criminelen in de wijk ook daadwerkelijk ondersteuning krijgt van gespecialiseerde politiediensten, zoals de recherche? Is er voldoende recherchecapaciteit beschikbaar voor een gebiedsgerichte inzet?

Antwoord 5

Zoals gesteld, is de wijkagent de spil binnen het basisteam, die zaken aanpakt samen met maatschappelijke partners, burgers in de wijk en met hulp van collega's uit zijn team en waar nodig uit andere organisatieonderdelen.

Opsporing van veelvoorkomende criminaliteit is een van de taken van het basisteam. Het basisteam wordt voor de gebiedsgerichte en probleemgerichte aanpak van veelvoorkomende criminaliteit bijgestaan door de districtsrecherche. Doordat op elk niveau in de organisatie recherche is ingericht, ontstaat een samenhangend stelsel dat leidt tot vergroting van de slagkracht in de opsporing.

In de gebieds-, persoons- en probleemgerichte aanpak is de samenwerking tussen wijkagent en rechercheur in veel gevallen een randvoorwaarde geworden. Dit betekent dat in de praktijk beide «werelden» elkaar meer en beter weten te vinden.

Om te kunnen inspelen op incidentele wensen die de mogelijkheden van de basisteams te boven gaan, is op districtsniveau flexibele capaciteit ingericht. Deze flexteams hebben een omvang van ten minste 3% van de omvang van het district met een minimum van 20 medewerkers. Kerntaak van het flexteam is het probleemgericht inzetten van capaciteit ter ondersteuning van de basisteams. Binnen het flexteam kan zowel handhavings- als opsporingscapaciteit worden ingezet. Zo kan de wijkagent in de basisteams ten behoeve

van de lokale probleemgerichte aanpak ondersteuning krijgen vanuit het flexteam.